

Downloaded via the EU tax law app / web

Ediție provizorie

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

17 octombrie 2018(*)

„Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Noțiunea de persoană impozabilă – Societate holding – Deducerea taxei achitate în amonte – Cheltuieli legate de prestări de servicii de consiliere efectuate în vederea achiziționării de acțiuni ale unei alte societăți – Intenția societății dobânditoare de a furniza servicii de administrare societății – Lipsa furnizării unor asemenea servicii – Dreptul de deducere a TVA-ului care a grevat prestările de servicii efectuate”

În cauza C-249/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Supreme Court (Curtea Supremă, Irlanda), prin decizia din 8 mai 2017, primită de Curte la 12 mai 2017, în procedura

Ryanair Ltd

împotriva

The Revenue Commissioners,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, vicepreședinte, îndeplinind funcția de președinte al Camerei întâi, și domnii J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, E. Regan și C. G. Fernlund (raportor), judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: doamna R. Fereș, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 14 martie 2018,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Ryanair Ltd, de T. Mc Namara, solicitor, de R. Aylward, BL, și de M. Hayden, SC;
- pentru The Revenue Commissioners, de M. Browne, de L. Williams și de A. Joyce, în calitate de agenți;
- pentru Irlanda, de M. Browne, de L. Williams și de A. Joyce, în calitate de agenți, asistați de S. Davey, solicitor, de Ú. Tighe, BL, și de G. Clohessy, SC;
- pentru Comisia Europeană, de N. Gossement și de R. Lyal, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 3 mai 2018,

pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Cererea de decizie preliminar? prive?te interpretarea articolelor 4 ?i 17 din A ?asea directiv? 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legisla?iilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat?: baza unitar? de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1, denumit? în continuare „A ?asea directiv?”).

2 Aceast? cerere a fost formulat? în cadrul unui litigiu între Ryanair Ltd, pe de o parte, ?i Revenue Commissioners (administra?ia fiscal?, Irlanda), pe de alt? parte, cu privire la refuzul acesteia din urm? de a acorda societ??ii Ryanair deducerea taxei pe valoarea ad?ugat? (TVA) achitate în amonte pentru prest?rile de servicii de consiliere la care aceasta a recurs în cadrul unei oferte publice de cump?rare (OPC) a unei societ??i.

Cadrul juridic

3 Articolul 2 alineatul (1) din A ?asea directiv? supune TVA?ului livr?rile de bunuri ?i prest?rile de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul ??rii de o persoan? impozabil? care ac?ioneaz? ca atare.

4 Articolul 4 alineatele (1) ?i (2) din aceast? directiv? prevede:

„(1) «Persoan? impozabil?» înseamn? orice persoan? care, în mod independent, desf??oar? în orice loc orice activitate economic? men?ionat? la alineatul (2), indiferent de scopul sau rezultatele activit??ii respective.

(2) Activit??ile economice men?ionate la alineatul (1) cuprind toate activit??ile produc?torilor, comercian?ilor sau persoanelor care presteaz? servicii, inclusiv activit??ile miniere ?i activit??ile agricole ?i activit??ile prestate în cadrul profesiunilor liberale. Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul ob?inerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerat? activitate economic?.” [traducere neoficial?]

5 În temeiul articolului 10 alineatul (2) primul paragraf din directiva men?ionat?, „[f]aptul generator intervine ?i taxa devine exigibil? atunci când sunt livrate bunurile sau sunt prestate serviciile.” [traducere neoficial?]

6 Articolul 17 din aceea?i directiv?, intitulat „Originea ?i sfera de aplicare a dreptului de deducere”, prevede la alineatul (1) c? dreptul de deducere ia na?tere în momentul în care taxa deductibil? devine exigibil?.

7 Articolul 17 alineatul (2) litera (a) din A ?asea directiv? prevede c?, în m?sura în care bunurile ?i serviciile sunt utilizate în scopul opera?iunilor sale taxabile, persoana impozabil? are dreptul de a deduce din taxa pe care o datoreaz? TVA?ul datorat sau achitat pentru bunurile care îi sunt sau care urmeaz? a?i fi livrate ?i pentru serviciile care îi sunt sau urmeaz? a?i fi prestate de o alt? persoan? impozabil?.

Litigiul principal ?i întreb?rile preliminare

8 În cursul anului 2006, compania aerian? Ryanair a lansat o OPC privind totalitatea ac?iunilor unei alte companii aeriene (denumit? în continuare „societate??int?”). Ea a efectuat, cu aceast? ocazie, cheltuieli legate de prest?rile de servicii de consiliere ?i de alte servicii legate de achizi?ia preconizat? (denumite în continuare „prest?rile de servicii în litigiu”). Aceast? opera?iune

nu a putut fi îns? pe deplin realizat? din ra?iuni care ?ineau de respectarea dreptului concuren?ei, astfel încât Ryanair nu a putut dobânda decât o parte din capitalul social al societ??ii??int?.

9 Ryanair a solicitat deducerea TVA?ului achitat în amonte în leg?tur? cu aceste cheltuieli invocând faptul c? inten?ia sa, dup? ce a preluat controlul societ??ii??int?, era de a interveni în administrarea acesteia din urm? furnizându?i prest?ri de servicii de administrare supuse TVA?ului.

10 Întrucât administra?ia fiscal? a refuzat această deducere, Ryanair a introdus o ac?iune la Tax Appeals Commission (Comisia de solu?ionare a c?ilor de atac în materie fiscal?, Irlanda), care a respins această ac?iune. Ryanair a introdus o a doua ac?iune la Circuit Court (Tribunalul de Circuit, Irlanda), care a urmat de asemenea pozi?ia ap?rat? de administra?ia fiscal?. Circuit Court (Tribunalul de Circuit) a sesizat îns? High Court (Înalta Curte, Irlanda) cu o trimitere pentru aviz. Întrucât această din urm? instan?? a aprobat decizia Circuit Court (Tribunalul de Circuit), Ryanair a formulat apel la Supreme Court (Curtea Suprem?, Irlanda).

11 Instan?a de trimitere se întreb? în esen?? cum se coreleaz? Hot?rârea din 14 februarie 1985, Rompelman (268/83, EU:C:1985:74), privind deductibilitatea TVA?ului achitat în cadrul preg?tirii unei activit??i economice, cu Hot?rârea din 27 septembrie 2001, Cibo Participations (C?16/00, EU:C:2001:495), privind dreptul unei societ??i holding de a deduce TVA?ul care a grevat prest?rile de servicii care i?au fost furnizate în amonte în cadrul dobândirii unor participa?ii în una dintre filialele sale.

12 În aceste condi?ii, Supreme Court (Curtea Suprem?) a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarele întreb?ri preliminare:

„1) Inten?ia de a presta în viitor servicii de administrare unei societ??i a c?rei achizi?ionare se urm?re?te (în cazul succesului acestei achizi?ion?ri) poate fi suficient? pentru a dovedi c? dobânditorul poten?ial desf??oar? o activitate economic? în sensul articolului 4 din [A ?asea directiv?], astfel încât TVA?ul suportat de acesta din urm? pentru bunurile sau serviciile furnizate în vederea facilit?rii achizi?iei s? poat? fi considerat eventual ca fiind TVA în amonte de activitatea economic? preconizat? de prestare a unor asemenea servicii de administrare?

2) Poate exista o «leg?tur? direct? ?i imediat?» suficient?, conform cerin?ei identificate de Curte în [Hot?rârea din 27 septembrie 2001, Cibo Participations (C?16/00, EU:C:2001:495)], între serviciile profesionale prestate în contextul unei asemenea achizi?ii poten?iale ?i serviciile în aval, care constau în prestarea poten?ial? de servicii de administrare societ??ii a c?rei achizi?ionare este urm?rit? (în cazul succesului acestei achizi?ion?ri), de natur? s? permit? o deducere a TVA?ului datorat pentru serviciile profesionale respective?”

Cu privire la întreb?rile preliminare

13 Prin intermediul întreb?rilor formulate, care trebuie s? fie examinate împreun?, instan?a de trimitere solicit? în esen?? s? se stabileasc? dac? articolele 4 ?i 17 din A ?asea directiv? trebuie interpretate în sensul c? ele confer? unei societ??i precum cea în discu?ie în litigiul principal, care are inten?ia s? achizi?ioneze totalitatea ac?iunilor unei alte societ??i în vederea exercit?rii unei activit??i economice care const? în furnizarea c?tre aceasta din urm? a unor prest?ri de servicii de administrare supuse TVA?ului, dreptul de a deduce TVA?ul achitat în amonte aferent cheltuielilor legate de prest?ri de servicii de consiliere efectuate în cadrul unei OPC, chiar dac? s?a dovedit c? această activitate economic? nu a fost realizat?.

14 Cu titlu introductiv, trebuie ar?tat c? Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? (JO 2006, L 347, p. 1, Edi?ie special?, 09/vol. 3, p. 7), care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007, a abrogat A ?asea directiv? f?r? a aduce

schimbări de fond în raport cu aceasta. Rezultă că, întrucât dispozițiile pertinente ale celei de A șasea directive au un conținut în esență identic cu cele ale Directivei 2006/112, jurisprudența Curții cu privire la aceasta din urmă este aplicabilă și celei de A șasea directive.

15 Pentru a răspunde la întrebările adresate, trebuie să se determine dacă o societate care are intenția de a achiziționa totalitatea acțiunilor unei alte societăți în vederea exercitării unei activități economice care constă în furnizarea către aceasta din urmă a unor prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului poate fi considerată o persoană impozabilă în sensul articolului 4 din A șasea directivă și, dacă este cazul, pe de o parte, dacă ea a acționat în calitate de persoană impozabilă atunci când i-au fost furnizate prestările de servicii în litigiu și, pe de altă parte, dacă și în ce măsură TVA-ul achitat în amonte aferent cheltuielilor efectuate pentru asemenea servicii este deductibil.

16 Trebuie amintit, în primul rând, că o societate al cărei unic obiect este dobândirea unei participații în alte societăți făr ca aceasta să se amestece direct sau indirect în administrarea acestor societăți nu are nici calitatea de persoană impozabilă în scopuri de TVA, în sensul articolului 4 din A șasea directivă, nici dreptul de deducere, potrivit articolului 17 din această directivă. Astfel, simpla achiziție și simpla deținere de părți sociale nu constituie, în sine, o activitate economică în sensul celei de A șasea directive care să confere autorului lor calitatea de persoană impozabilă, întrucât simpla dobândire de participații financiare în alte întreprinderi nu constituie o exploatare a unui bun în vederea producerii unor venituri cu caracter de continuitate. Astfel, perceperea unui eventual dividend, fruct al acestei participații, rezultă din simpla proprietate a bunului (Hotărârea din 30 mai 2013, X, C-651/11, EU:C:2013:346, punctul 36, precum și Hotărârea din 16 iulie 2015, Larentia + Minerva și Marenave Schiffahrt, C-108/14 și C-109/14, EU:C:2015:496, punctul 19, precum și jurisprudența citată).

17 Situația este diferită atunci când participația este însoțită de o imixtiune directă sau indirectă în administrarea societăților în care a avut loc dobândirea de participații, dacă aceasta implică efectuarea unor operațiuni supuse TVA-ului precum prestarea de servicii administrative, financiare, comerciale și tehnice, făr a se aduce atingere drepturilor de înțelesului participațiilor, în calitatea sa de acționar sau de asociat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 mai 2013, X, C-651/11, EU:C:2013:346, punctul 37, precum și Hotărârea din 16 iulie 2015, Larentia + Minerva și Marenave Schiffahrt, C-108/14 și C-109/14, EU:C:2015:496, punctele 20 și 21, precum și jurisprudența citată).

18 Pe de altă parte, dat fiind că activitățile economice în sensul celei de A șasea directive pot consta în mai multe acte consecutive, activitățile pregătitoare trebuie deja să fie imputate activităților economice (Hotărârea din 29 februarie 1996, INZO, C-110/94, EU:C:1996:67, punctul 15 și jurisprudența citată). Astfel, orice persoană care are intenția, confirmată de elemente obiective, să înceapă în mod independent o activitate economică și care efectuează primele cheltuieli de investiții în acest scop trebuie considerată o persoană impozabilă (Hotărârea din 8 iunie 2000, Breitsohl, C-400/98, EU:C:2000:304, punctul 34, și Hotărârea din 14 martie 2013, Ablesio, C-527/11, EU:C:2013:168, punctul 25, precum și jurisprudența citată).

19 Rezultă că o societate care efectuează acte pregătitoare care se înscriu în cadrul unui proiect de achiziționare a unor acțiuni ale unei alte societăți cu intenția de a desfășura o activitate economică ce constă în imixtiunea în administrarea acesteia din urmă prin furnizarea unor prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului trebuie să fie considerată persoană impozabilă, în sensul celei de A șasea directive.

20 În speță, din dosarul de care dispune Curtea reiese că, prin achiziționarea acțiunilor societății în întregime, intenția Ryanair era să îi furnizeze acesteia din urmă servicii de prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului și, prin aceasta, să desfășoare o activitate economică în

sensul celei de A șasea directive. Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că Ryanair trebuie, în cadrul acestei achiziții, să fie considerată persoană impozabilă, în sensul celei de A șasea directive.

21 În ceea ce privește, în al doilea rând, dreptul de deducere, rezultă din articolul 17 din A șasea directivă că, în măsura în care persoana impozabilă, acționând ca atare în momentul în care dobândește un bun sau primește un serviciu, utilizează acest bun sau acest serviciu în scopul operațiunilor sale taxabile, ea este autorizată să deducă TVA-ul datorat sau achitat pentru bunul respectiv sau pentru serviciul respectiv. Conform articolului 10 alineatul (2) primul paragraf și articolului 17 din A șasea directivă, acest drept de deducere ia naștere în momentul în care taxa devine exigibilă, cu alte cuvinte la momentul livrării bunului sau la momentul la care este efectuată prestarea de servicii (Hotărârea din 22 martie 2012, Klub, C-153/11, EU:C:2012:163, punctul 36 și jurisprudența citată).

22 Dreptul de deducere prevăzut la articolul 17 și următoarele din A șasea directivă face parte integrantă din mecanismul TVA-ului și, în principiu, nu poate fi limitat. Acesta se exercită imediat pentru totalitatea taxelor aplicate operațiunilor efectuate în amonte (Hotărârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C-132/16, EU:C:2017:683, punctul 25 și jurisprudența citată).

23 Astfel, regimul deducerilor urmărește să degreveze în întregime întreprinzătorul de sarcina TVA-ului datorat sau achitat în cadrul tuturor activităților sale economice. Sistemul comun al TVA-ului garantează, prin urmare, neutralitatea în ceea ce privește sarcina fiscală corespunzătoare tuturor activităților economice, indiferent de finalitatea sau de rezultatele acestora, cu condiția ca activitățile menționate să fie, în principiu, ele însele supuse TVA-ului (Hotărârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C-132/16, EU:C:2017:683, punctul 26 și jurisprudența citată).

24 Principiul neutralității TVA-ului în ceea ce privește sarcina fiscală a întreprinderii impune ca primele cheltuieli de investiții efectuate pentru nevoile și în perspectiva unei întreprinderi să fie considerate activități economice și ar fi contrar acestui principiu ca activitățile menționate să nu înceapă decât în momentul în care ia naștere venitul taxabil. Orice altă interpretare ar pune în sarcina operatorului costul TVA-ului în cadrul activității sale economice fără a da posibilitatea de a-l deduce și ar conduce la o distincție arbitrară între cheltuielile de investiții efectuate pentru nevoile unei întreprinderi după cum acestea sunt efectuate înainte de exploatarea sa efectivă sau în cursul acestei exploatare (Hotărârea din 21 martie 2000, Gabalfriș și alții, C-110/98-C-147/98, EU:C:2000:145, punctul 45, precum și jurisprudența citată).

25 În plus, dreptul de deducere, odată născut, rămâne dobândit chiar dacă, ulterior, activitatea economică preconizată nu a fost realizată și, prin urmare, nu a condus la operațiuni taxabile (Hotărârea din 29 februarie 1996, INZO, C-110/94, EU:C:1996:67, punctul 20) sau persoana impozabilă nu a putut utiliza bunurile și serviciile care au dat drept de deducere în cadrul unor operațiuni taxabile din cauza unor împrejurări străine de voință sa (Hotărârea din 8 iunie 2000, Midland Bank, C-98/98, EU:C:2000:300, punctul 22, și Hotărârea din 15 ianuarie 1998, Ghent Coal Terminal, C-37/95, EU:C:1998:1, punctul 20). O interpretare diferită a Directivei TVA ar fi contrară principiului neutralității TVA-ului în ceea ce privește sarcina fiscală a întreprinderii. Aceasta ar putea conduce, în cadrul tratamentului fiscal al acelorași activități de investiții, la diferențe nejustificate între întreprinderi care realizează deja operațiuni taxabile și altele care încearcă, prin intermediul unor investiții, să înceapă activități ce vor fi sursa unor operațiuni taxabile. De asemenea, ar fi stabilite diferențe arbitrare între aceste din urmă întreprinderi, întrucât acceptarea definitivă a deducerilor ar depinde de aspectul de a ști dacă asemenea investiții dau naștere sau nu unor operațiuni taxabile (Hotărârea din 29 februarie 1996, INZO,

C?110/94, EU:C:1996:67, punctul 22).

26 Pe de alt? parte, potrivit unei jurispruden?e constante, existen?a unei leg?turi directe ?i imediate între o anumit? opera?iune în amonte ?i una sau mai multe opera?iuni în aval care dau drept de deducere este, în principiu, necesar? pentru ca un drept de deducere a TVA?ului în amonte s? îi fie recunoscut persoanei impozabile ?i pentru a determina întinderea unui asemenea drept. Dreptul de deducere a TVA?ului aplicat achizi?iilor de bunuri sau de servicii în amonte presupune ca sumele cheltuite pentru achizi?ia acestora s? fac? parte din elementele constitutive ale pre?ului opera?iunilor impozitate în aval care dau drept de deducere (Hot?rârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C?132/16, EU:C:2017:683, punctul 28 ?i jurispruden?a citat?).

27 Un drept de deducere este, cu toate acestea, admis în favoarea persoanei impozabile, chiar în absen?a unei leg?turi directe ?i imediate între o anumit? opera?iune în amonte ?i una sau mai multe opera?iuni în aval care dau drept de deducere, atunci când costul serviciilor în cauz? face parte dintre cheltuielile generale ale persoanei impozabile ?i reprezint?, ca atare, elemente constitutive ale pre?ului bunurilor ?i serviciilor pe care aceasta le furnizeaz?. Astfel, asemenea costuri au o leg?tur? direct? ?i imediat? cu ansamblul activit??ii economice a persoanei impozabile (Hot?rârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C?132/16, EU:C:2017:683, punctul 29 ?i jurispruden?a citat?).

28 În cadrul aplic?rii criteriului leg?turii directe, care cade în sarcina administra?iilor fiscale ?i a instan?elor na?ionale, este obliga?ia acestora s? ?in? seama de toate împrejur?rile în care s?au derulat opera?iunile în discu?ie ?i s? ia în considerare numai opera?iunile care sunt în mod obiectiv legate de activitatea taxabil? a persoanei impozabile. Existen?a unei asemenea leg?turi trebuie astfel s? fie apreciat? având în vedere con?inutul obiectiv al opera?iunii în cauz? (Hot?rârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C?132/16, EU:C:2017:683, punctul 31 ?i jurispruden?a citat?).

29 În schimb, în cazul în care bunuri sau servicii achizi?ionate de o persoan? impozabil? au leg?tur? cu opera?iuni scutite sau care nu intr? în domeniul de aplicare al TVA?ului, nu va fi perceput? nicio tax? în aval ?i nu va fi dedus? nicio tax? în amonte (Hot?rârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C?132/16, EU:C:2017:683, punctul 30 ?i jurispruden?a citat?).

30 Rezult? c?, pentru ca TVA?ul achitat s? poat? fi dedus în integralitatea sa, trebuie ca cheltuielile efectuate s? î?i fi avut, în principiu, cauza exclusiv? în activitatea economic? preconizat?, ?i anume furnizarea în favoarea societ??ii?int? a unor prest?ri de servicii de administrare supuse TVA?ului (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 8 februarie 2007, Investrand, C?435/05, EU:C:2007:87, punctele 33 ?i 36, Hot?rârea din 13 martie 2008, Securenta, C?437/06, EU:C:2008:166, punctele 29 ?i 30, precum ?i Hot?rârea din 16 iulie 2015 Larentia + Minerva ?i Marenave Schiffahrt, C?108/14 ?i C?109/14, EU:C:2015:496, punctul 25). În ipoteza în care aceste cheltuieli ar fi legate în parte ?i de o activitate scutit? sau f?r? caracter economic, TVA?ul achitat pentru aceste cheltuieli nu ar putea fi dedus decât par?ial (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 6 septembrie 2012, Portugalia Telecom, C?496/11, EU:C:2012:557, punctele 46 ?i 47, precum ?i Hot?rârea din 16 iulie 2015, Larentia + Minerva ?i Marenave Schiffahrt, C?108/14 ?i C?109/14, EU:C:2015:496, punctele 28-30).

31 În spe??, din dosarul de care dispune Curtea reiese c? prest?rile de servicii în litigiu au fost furnizate societ??ii Ryanair în condi?iile în care aceasta, prin achizi?ia preconizat? a unor ac?iuni ale societ??ii?int?, inten?iona s? desf??oare o activitate economic? ce consta în a furniza acestei din urm? societ??i prest?ri de servicii de administrare supuse TVA?ului. Astfel, rezult?, pe de o parte, c? Ryanair a ac?ionat în calitate de persoan? impozabil? în momentul în care a

efectuat cheltuielile aferente prestărilor de servicii în litigiu. Pentru acest motiv, Ryanair beneficiază, așadar, în principiu, de dreptul de a deduce imediat TVA-ul achitat pentru aceste prestări de servicii, chiar dacă, în cele din urmă, această activitate economică, ce trebuia să conducă la operațiuni taxabile, nu a fost realizată și, prin urmare, nu a condus la astfel de operațiuni. Pe de altă parte, în ceea ce privește condițiile de exercitare a dreptului de deducere și, mai precis, întinderea acestui drept, cheltuielile efectuate în vederea achiziționării acțiunilor societății trebuie să fie analizate ca fiind imputabile realizării activității economice menționate, care constă în realizarea unor operațiuni care dau drept de deducere. În acest sens, cheltuielile menționate au o legătură directă și imediată cu ansamblul acestei activități economice și, prin urmare, fac parte din cheltuielile generale ale acesteia. În consecință, TVA-ul aferent acestora dă drept de deducere integrală.

32 Având în vedere ansamblul considerațiilor care preced, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolele 4 și 17 din A șasea directivă trebuie interpretate în sensul că acestea conferă unei societăți precum cea în discuție în litigiul principal, care are intenția să achiziționeze totalitatea acțiunilor unei alte societăți în vederea desfășurării unei activități economice care constă în ași furniza acesteia din urmă prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului, dreptul de a deduce, în integralitatea sa, TVA-ul achitat în amonte aferent cheltuielilor referitoare la prestări de servicii de consiliere efectuate în cadrul unei OPC, chiar dacă s-a dovedit că această activitate economică nu a fost realizată, cu condiția ca aceste cheltuieli să își aibă cauza exclusiv în activitatea economică preconizată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

33 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolele 4 și 17 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că acestea conferă unei societăți precum cea în discuție în litigiul principal, care are intenția să achiziționeze totalitatea acțiunilor unei alte societăți în vederea desfășurării unei activități economice care constă în ași furniza acesteia din urmă prestări de servicii de administrare supuse taxei pe valoarea adăugată (TVA), dreptul de a deduce, în integralitatea sa, TVA-ul achitat în amonte aferent cheltuielilor referitoare la prestări de servicii de consiliere efectuate în cadrul unei oferte publice de cumpărare, chiar dacă s-a dovedit că această activitate economică nu a fost realizată, cu condiția ca aceste cheltuieli să își aibă cauza exclusiv în activitatea economică preconizată.

Semnături

* Limba de procedură: engleza.